

คำพิพากษาศาลฎีกาที่ 8286/2559

พนักงานอัยการจังหวัดวิเชียรบุรีโจทก์ นายสุรศักดิ์ จันทรเกตุ กับพวกจำเลย

กฎหมายที่เกี่ยวข้อง ป.อ. มาตรา 300, ป.อ. มาตรา 390, พ.ร.บ.จราจรทางบก พ.ศ. 2522 มาตรา 43, พ.ร.บ.จราจรทางบก พ.ศ. 2522 มาตรา 157, พ.ร.บ.จราจรทางบก พ.ศ. 2522 มาตรา 160 ตร., ป.อ. มาตรา 56, ป.อ. มาตรา 29, ป.อ. มาตรา 30

ย่อ / หลักกฎหมาย

ศาลชั้นต้นมีคำสั่งให้โจทก์ฟ้องจำเลยที่ 2 เข้ามาใหม่ โดยให้จำนำยศคดีชั่วคราวเฉพาะจำเลยที่ 2 และจำนำยศคดีเด็ดขาดเมื่อโจทก์ฟ้องหรือไม่ฟ้องภายในเวลาที่ศาลกำหนด จึงไม่มีคดีของจำเลยที่ 2 ในระหว่างพิจารณาจำเลยที่ 2 จะอุทธรณ์คำสั่งขอให้รวมการพิจารณาคดี คำสั่งขอขยายระยะเวลาอุทธรณ์ หรือคำพิพากษาของศาลชั้นต้นได้ จำเลยที่ 2 จึงไม่มีสิทธิอุทธรณ์คำสั่งและคำพิพากษาดังกล่าว การที่ศาลชั้นต้นรับอุทธรณ์ของจำเลยที่ 2 และศาลอุทธรณ์ภาค 6 วินิจฉัยอุทธรณ์ของจำเลยที่ 2 จึงเป็นการไม่ชอบ และไม่ก่อสิทธิให้แก่จำเลยที่ 2 ที่จะฎีกา

คำพิพากษา

โจทก์ฟ้องขอให้ลงโทษจำเลยทั้งสองตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 300, 390 พระราชบัญญัติจราจรทางบก พ.ศ.2522 มาตรา 43, 157, 160 ตร. และพักใช้ใบอนุญาตขับรถของจำเลยที่ 1 มีกำหนดไม่น้อยกว่าหกเดือนหรือเพิกถอนใบอนุญาตขับรถของจำเลยที่ 1 ระหว่างพิจารณา จำเลยที่ 2 ยื่นคำร้องขอให้รวมการพิจารณาคดีนี้เข้ากับคดีอาญาหมายเลขดำที่ 205/2559 ของศาลชั้นต้น ศาลชั้นต้นยกคำร้อง จำเลยที่ 1 ให้การรับสารภาพ ส่วนจำเลยที่ 2 แกลงว่า ประสงค์จะต่อสู้คดี ศาลชั้นต้นมีคำสั่งให้โจทก์ฟ้องจำเลยที่ 2 เข้ามาใหม่ภายในวันที่ 16 กุมภาพันธ์ 2559 โดยให้จำนำยศคดีชั่วคราวเฉพาะจำเลยที่ 2 และจำนำยศคดีเด็ดขาดเมื่อโจทก์ฟ้องหรือไม่ฟ้องภายในเวลาที่ศาลกำหนด ศาลชั้นต้นพิพากษาว่า จำเลยที่ 1 มีความผิดตามพระราชบัญญัติจราจรทางบก พ.ศ.2522 มาตรา 43 (2), 160 ตร. (ที่ถูกลงโทษ 160 ตร. วรรคหนึ่ง) จำคุก 2 เดือน และปรับ 12,000 บาท จำเลยที่ 1 ให้การรับสารภาพเพราะจำนนต่อหลักฐาน จึงไม่ลดโทษให้ ไม่ปรากฏว่าจำเลยที่ 1 เคยได้รับโทษจำคุกมาก่อน จึงให้รอการลงโทษจำคุกไว้มีกำหนด 1 ปี ตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 56 ไม่ชำระค่าปรับให้จัดการตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 29, 30 พักใช้ใบอนุญาตขับรถของจำเลยที่ 1 มีกำหนด 6 เดือน ระหว่างอุทธรณ์ จำเลยที่ 2 ยื่นคำร้องขอขยายระยะเวลาอุทธรณ์ ศาลชั้นต้นยกคำร้อง จำเลยที่ 2 อุทธรณ์คำสั่งขอให้รวมการพิจารณาคดีและคำสั่งขอขยายระยะเวลาอุทธรณ์กับคำพิพากษา ศาลอุทธรณ์ภาค 6 พิจารณายืนจำเลยที่ 2 ฎีกา ศาลฎีกาวินิจฉัยว่า แม้โจทก์ได้ฟ้องจำเลยที่ 2 เป็นจำเลยด้วย แต่เมื่อจำเลยที่ 2 แกลงว่าประสงค์จะต่อสู้คดี ศาลชั้นต้นมีคำสั่งให้โจทก์ฟ้องจำเลยที่ 2 เข้ามาใหม่ โดยให้จำนำยศคดีชั่วคราวเฉพาะจำเลยที่ 2 และจำนำยศคดีเด็ดขาดเมื่อโจทก์ฟ้องหรือไม่ฟ้องภายในเวลาที่ศาลกำหนด จึงไม่มีคดีของจำเลยที่ 2 ในระหว่างพิจารณาจำเลยที่ 2 จะอุทธรณ์คำสั่งขอให้รวมการพิจารณาคดี คำสั่งขอขยายระยะเวลาอุทธรณ์ หรือคำพิพากษาของศาลชั้นต้นได้ จำเลยที่ 2 จึงไม่มีสิทธิอุทธรณ์คำสั่งและคำพิพากษาดังกล่าว การที่ศาลชั้นต้นรับอุทธรณ์ของจำเลยที่ 2 และศาลอุทธรณ์ภาค 6 วินิจฉัยอุทธรณ์ของจำเลยที่ 2 จึงเป็นการไม่ชอบ และไม่ก่อสิทธิให้แก่

จำเลยที่ 2 ที่จะฎีกา ศาลฎีกาจึงไม่รับวินิจฉัย พิพากษายกคำพิพากษาศาลอุทธรณ์ภาค 6 กับยกอุทธรณ์และฎีกาของจำเลยที่ 2

องค์คณะ

เทพ อิงคสิทธิ์ · นิพนธ์ ใจสำราญ · ไมตรี สุเทพากุล

ข้อความคำพิพากษาเป็นของศาลฎีกา · ที่มาของข้อมูล: deka.supremecourt.or.th · <https://www.thaideka.online/deka/8286/2559>